

क । पञ्चभेदे चरणायुधे । तावच्चूडे स्त्रियां जातित्वात्
 ङीप् । तस्य शुभाशुभलक्षणसूक्तम् दृष्टव्यं यथा—
 “कुक्कुटस्तृजुतनूरुहाङ्गुलिस्तान्मन्त्रनखचूलिकः सितः ।
 रौति सुखरसपायये च यो दृष्टिदः स नृपराट्वाजि-
 नाम् । यवपीयो यो वा वदरसदृशो वापि विहगो दृष्ट-
 वार्धो वर्यैर्भवति वज्रभिर्यश्च रुचिरः । स शस्तः सङ्ग्रामे
 मधुमधुपर्णश्च जयकृत् शस्तो योऽतोऽन्यः कथतसुरवः
 खड्गचरणः । कुक्कुटी च नृदचारुभाषिणी स्निग्धमूर्तिरु-
 चिराननेक्षणा । सा ददाति सुचिरं महीक्षितां
 श्रीयशोविजयवीर्यसम्पदः” ।

तन्नांसयुष्मा भावप्र० उक्ता यथा “कुक्कुटी दृष्टव्याः स्निग्धो
 योऽर्थोऽनिलहृदयः । चतुर्थः शुक्रकफकृत् बल्यो
 दृष्टः कषायकः । वातपित्तक्षयमविषमज्वरनाशनः” ।
 अभिष्यप्रकरणे पाम्यकुक्कुटस्याभिव्यक्तमाह मनुः “कृत्वा
 विड्वराहं च लसुनं पाम्यककुटम्” शृङ्गोलकायां
 (उक्तो) शकुन्तुभयगे च श्वङ्गिकये स्कुलिङ्गे हेम० ।
 स्वार्थे क तत्कार्येषु जेदि० । “शूद्रजातोनिषादां तु स
 वै ककुटकः स्मृतः” मनुक्ते निषादीजाते शूद्रपुत्रे च
 कुक्कुट(टी)व्रत न० भाद्रशुक्लसप्तम्यां कर्त्तव्यव्रतभेदे “भाद्र-
 मासि सिते पक्षे सप्तम्यां नियमेन या । स्नात्वा शिवं
 लेखयित्वा मण्डले च सहास्रिकम् । पूजयेच्च तदा
 तस्या दुष्प्रापं नैव विद्यते” ति०त० भवि०पु० । इदं
 कुक्कुटीव्रतमिति ति० त० रघुनन्दनः

कुक्कुटमण्डप काशीस्थे सुक्तिमण्डपे स्थाने । तस्य तन्नाम
 कारणकथा च काशी० ६८ ख० दर्शिता यथा—
 “कैबल्यमण्डपस्यास्य भविष्यद्वापरे हरे ! लोके ख्याति-
 र्भवित्तीयमेव कुक्कुटमण्डपः” इति शिवोक्तो नृद्विषये
 हरिप्रश्ने यथा तस्य कुक्कुटमण्डपनामप्राप्तिस्तथेतिहा-
 सो वर्णितः । तत्र चण्डालतः प्रतिपादकविप्रस्य सुतद-
 यपत्नीभ्यां सहितस्य कीकटे कुक्कुटयोनित्वप्राप्तिमुपवर्ण्य
 तस्य मरणकाले काशीस्मरणजात् पुण्यात् कुक्कुटयोनिग-
 तावपि काशीप्राप्त्या सुक्तिरित्युक्तम् यथा “न काश्यां
 स्मरणं प्राप्तं तस्माद्दुःप्रतिपत्तात् । प्रान्ते कुटुम्बस्मरण-
 तत्त्वा काशीस्मृतेरपि । चौरैर्हृतोऽपि स तदा कीकटे कु-
 कुटोऽभवत् । सा कुक्कुटीसुतौ तौ तु ताम्बचूडत्वमा-
 पतुः । प्रान्ते काशीस्मरणतो जाता जातिसृतिः पुरा ।
 इत्थं वज्रतिथे काले गते कार्पाटिकोत्तमाः । तस्मिन्नेवा-
 ध्वनि प्रामादत्वारो यत्र कुक्कुटाः । वाराणस्याः कथां

प्रोक्षैः कुर्वन्तोऽन्योन्यमेव हि । काशीकथां समाकर्ण्य
 तदा ते चरणायुधाः । जातिसृतिप्रभावेन तत्सङ्केत-
 निर्गताः । तैश्च कार्पाटिकेभ्यः पथि दृष्टाः कपालुभिः ।
 तण्डुलादिपरिक्षैमेः प्रापिताः क्षेत्तसुत्तमम् । ते तु क्षेत्
 समासाद्य चत्वारश्चरणायुधाः । चरिष्यन्तोऽत्र परितो-
 सुक्तिमण्डपसुत्तमम् । जिताहारान् सनियमान् काम-
 क्रोधपराङ्मुखान् । शृण्वतः सत्कथालापान् लोभमो-
 हवियर्जितान् । स्वर्धुनीक्षानसंक्षिप्तसुनिर्मलशिरोरु-
 हान् । मन्नामोद्धारणपरान् सत्कथार्पितसुश्रुतीन् । मह-
 त्तचित्तसद्गुतीन् दृष्ट्वा क्षेत्तनिवासिनः । मानयामासुरथ
 तान् कुक्कुटान् साधुवर्तनः । प्राक्तावासासनायोगात्
 संप्रधार्य परस्परम् । क्रमेणाहारमाकुञ्च्य प्राणांश्च-
 ष्यन्ति चाल ते । पश्यतां सर्वलोकानां विष्णो !
 ते मदनुपहात् । विमानमधिरुहाशु कैलासं प्राप्य सत्प-
 दम् ! निर्विश्व सुचिरं कालं दिव्यान् भोगाननुत्तमान् ।
 ततोऽत्र ज्ञानिनोभूत्वा सुक्तिं प्राप्स्यन्ति शाश्वतीम् ।
 ततो लोकास्तदारभ्य कथयिष्यन्ति सर्वतः । सुक्तिम-
 ण्डपनामैतदेव कुक्कुटमण्डपः” । [(च३) । राजनि०
 कुक्कुटमस्तक पु० कुक्कुटस्येव मस्तकं शिखा यस्य । चष्ये
 कुक्कुटशिख पु० कुक्कुटस्य शिखेव शिखा यस्य । कुसुम्भ-
 दृष्टे शब्दच० तस्य हि पुष्पाणि कुक्कुटशिखातल्यानीति
 तस्य कुक्कुटतल्यरक्तशिखपुष्पत्वात्तथात्वम्

कुक्कुटागिरि पु० कुक्कुटप्रधानोगिरिः किंशुलका० दीर्घः ।
 कुक्कुटप्रधाने पर्वते

कुक्कुटाण्ड पु० कुक्कुट्या अण्डः पुंवद्भावः । कुक्कुट्याअण्डे
 कुक्कुटाम पुंस्त्री कुक्कुट इवाभाति आ+भा+क । ककुट-
 चरणतल्ये सर्पभेदे हेमच० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।
 कुक्कुटासन न० “कुक्कुटासनमायच्छे नाङ्गीनिर्म्मलहेतुना ।
 सत्कुलागममार्गेण कुर्यात् वायुनिरोधनम् । निजहस्त-
 द्वयं भूमौ पातयित्वा जितेन्द्रियः । पटुर्ध्वं नङ्गं यत्
 करोति कर्परद्वयमध्यगम् । सव्यापसव्यगुलं तत्कुक्कु-
 टासनमुच्यते” इति रुद्रयामलोक्ते आसनभेदे [हेमच० ।
 कुक्कुटाहि पु० कुक्कुट इव तच्चरणइवाहिः । सर्पभेदे
 कुक्कुटि स्त्री कुक्कुट इवाचरति कुक्कुट+आचारार्थे क्तिप्
 ततः इत् । दम्भचर्यायाम् हेमच० । या ङीप् । तत्रैव ।
 सा च शकुन्तुजातिस्त्रियाम् शज्येष्णाम् (टिक्टीकी)
 कीटभेदे शब्दरत्ना० । शशालमलीदृष्टे जटा०
 कुक्कुभ पु० कुक् इत्ययत्तं शब्दं कौति कु-भक् । वन